

W ramach zarzutu trzeciego wnoszący odwołanie podnoszą dwa uchybienia proceduralne, które powinny spowodować uchylenie postanowienia: naruszenie zasady kontrydiktoryjności i naruszenie prawa przy zastosowaniu art 126 Regulaminu postępowania przed Sądem.

Po pierwsze, wnoszący odwołanie nie mieli możliwości ustosunkowania się do zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez Parlament Europejski w odniesieniu do pisma dostosowującego skargę. Ponadto postępowanie Sądu jest tym gorsze, że orzekł oni, iż nie jest potrzebna druga wymiana pism procesowych i nawet nie zarządził rozprawy, pozbawiając wnoszących odwołanie możliwości przedstawienia ich stanowiska w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności dotyczącego pisma dostosowującego skargę, mimo że złożyli oni formalny wniosek w tym względzie.

Ponadto decyzje proceduralne Sądu wskazują, że niedopuszczalność skargi nie była natychmiast jasna i niewątpliwa, a więc oczywista w rozumieniu art. 126 Regulaminu postępowania przed Sądem. Przesłanki wymagane do zastosowania tego uregulowania nie były zatem spełnione.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien
(Austria) w dniu 14 września 2020 r. – ZK**

(Sprawa C-432/20)

(2020/C 390/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ZK

Druga strona postępowania: Landeshauptmann von Wien

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/109/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że każdy fizyczny, choćby krótki, pobyt obywatela państwa trzeciego będącego rezydentem długoterminowym na terytorium Wspólnoty w trakcie okresu dwunastu kolejnych miesięcy wyklucza utratę statusu obywatela państwa trzeciego będącego rezydentem długoterminowym na podstawie tego przepisu?
- 2) W razie udzielenia przez Trybunał odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Jakie wymogi jakościowe lub ilościowe muszą spełniać pobyty na terytorium Wspólnoty przez okres dwunastu kolejnych miesięcy, aby wykluczyć utratę statusu obywatela państwa trzeciego będącego rezydentem długoterminowym? Czy pobyty na terytorium Wspólnoty przez okres dwunastu kolejnych miesięcy wykluczają utratę statusu obywatela państwa trzeciego będącego rezydentem długoterminowym tylko wtedy, gdy zainteresowani obywatele państw trzecich mieli w tym okresie swoje zwykłe miejsce zamieszkania lub centrum interesów życiowych na terytorium Wspólnoty?
- 3) Czy są zgodne z art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/109/WE przepisy prawne państw członkowskich przewidujące utratę statusu obywatela państwa trzeciego będącego rezydentem długoterminowym, w razie gdy taki obywatel państwa trzeciego wprawdzie przebywał na terytorium Wspólnoty przez okres dwunastu kolejnych miesięcy, ale nie miał tam ani zwykłego miejsca zamieszkania, ani centrum interesów życiowych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. 2004, L 16, s. 44).